

ΣΤΗ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΝΩΝΕΤΑΙ Ο ΠΙΣΤΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

(24.10 2021)

Καρπός της ολοκληρωτικής και τέλειας αγάπης του Κυρίου μας Ιησού Χριστού προς τους Αποστόλους Του, που θα συνέχιζαν το έργο Του, και όλους όσους, ανά τους αιώνες, θα πίστευαν στο Ευαγγέλιό Του και θα βαπτίζονταν, είναι η ίδρυση του Μεγάλου Μυστηρίου της θείας Ευχαριστίας.

Ο Κύριος σε πολλές περιστάσεις εξέφρασε την μέχρι θυσίας αγάπη Του προς τους Μαθητές Του, τόσο με έργα, όσο και με λόγια: Ας θυμηθούμε μερικούς από τους λόγους που απηύθυνε ο Κύριος με πολλή τρυφερότητα προς του Μαθητές Του, το βράδυ της Μεγάλης Πέμπτης: *"Όπως με αγάπησε ο Πατέρας έτσι σας αγάπησα κι εγώ· μείνετε πιστοί στην αγάπη μου"* (Ιωάν. 15: 9), παρακαλεί τους Μαθητές Του. Και *"Κανείς δεν έχει μεγαλύτερη αγάπη από εκείνον που θυσιάζει τη ζωή του χάριν των φίλων του"* (Ιωάν. 15: 13). (όπως θα έκανε ο Ίδιος ο Κύριος, σε λίγες ώρες, στον Γολγοθά). Και απευθυνόμενος προς τον Πατέρα Του ο Ιησούς παρακαλεί: *"Πατέρα, είσαι ενωμένος μ' εμένα κι εγώ με σένα· επιθυμία μου είναι και όλοι όσοι θα πιστεύσουν σ' εμένα... **να είναι και αυτοί ενωμένοι μ' εμάς**"* (βλ. Ιωάν. 17: 21). *"**Πατέρα, αυτοί που μου έδωσες θέλω όπου είμαι εγώ να είναι κι εκείνοι μαζί μου**"* (Ιωάν. 17: 24).

Αυτά και τόσα άλλα, φανερώνουν τον διακαή πόθο του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού, και μετά την επιστροφή Του στην ουράνια δόξα Του, να εξακολουθήσει να βρίσκεται σε συνεχή κοινωνία με τους Αποστόλους Του, αλλά και με όλους όσους θα πίστευαν, θα γίνονταν μέλη της Εκκλησίας Του και θα ζούσαν στη γη αυτή. Και όχι μόνον ο Κύριος επιθυμούσε να είναι σε συνεχή κοινωνία με τα μέλη της Εκκλησίας Του, αλλά κάτι ακόμη περισσότερο: **να είναι σε απόλυτη ένωση μαζί τους!**

Αυτό, στην ανθρώπινη σκέψη, φαίνεται αντιφατικό. Πώς θα μπορούσε να συμβεί αυτό; Εμείς ξέρουμε από τα Ιερά Ευαγγέλια ότι ο Ιησούς, με το ανθρώπινο Σώμα του, που προσέλαβε *"εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου"*, 40 ημέρες μετά την Ανάστασή Του, ενώπιον ανθρώπων και Αγγέλων, ανυψώθηκε από τη γη στους ουρανούς, *"άνελήφθη"*, και επανήλθε στην αιώνια δόξα Του· όπως ομολογούμε στο Σύμβολον της Πίστεως: *«άνελθόν εις τούς ουρανούς καθέζεται εκ δεξιῶν του Πατρός, καί θά ἔλθει πάλιν μετὰ*

δόξης κρίναι ζώντας καί νεκρούς». Πώς είναι δυνατόν, εμείς τα μέλη της στρατευομένης Εκκλησίας, που ζούμε εδώ στη γη να είμαστε και εκεί όπου υπάρχει ο ένδοξος Κύριός μας Ιησούς Χριστός; Παρόλο ότι ο δικός μας νους αδυνατεί να κατανοήσει το μεγάλο αυτό θέμα, ο Κύριος ως Πάνσοφος και Παντοδύναμος Θεός, στον Οποίον τίποτε δεν είναι αδύνατον, βρήκε την λύση με την ίδρυση του Μυστηρίου της θείας Ευχαριστίας.

Ήδη, πολύ πριν από τον Μυστικό Δείπνο ο Κύριος άρχισε να προετοιμάζει τις καρδιές των Μαθητών Του, για τα ευεργετικά αποτελέσματα της Κοινωνίας του Αγίου Σώματος και Αιματός Του. Μετά το θαύμα του χορτασμού των πεντακισχιλίων, ο Κύριος βρήκε την ευκαιρία να τονίσει στους ακροατές Του ότι η υλική, *"φθαρτή τροφή, προσωρινά συντηρεί, αλλά η τροφή που θα σας χαρίσει ο Υιός του Ανθρώπου (που έγινε άνθρωπος για τη σωτηρία σας) τρέφει μόνιμα και εξασφαλίζει την αιώνια ζωή* (βλ. Ιωάν. 6: 27). Όταν δε, οι ακροατές ζήτησαν από τον Ιησού: *"Κύριε δώσε μας για πάντα αυτό το ψωμί"* (στίχ. 34), ο Κύριος δεν δίστασε με σαφήνεια να τους αποκαλύψει: ***"Εγώ είμαι αυτό τό ψωμί, ο' άρτος της ζωής"*** (στίχ. 35). Και μάλιστα προχώρησε σε περισσότερες επεξηγήσεις. Ο Κύριος έκανε σύγκριση του ***"άρτου της ζωής,"*** που ο Ίδιος θα προσφέρει σε όσους τον πιστεύσουν, με την ουράνια εκείνη τροφή, το ***"μάννα"*** που έτρεφε τους Ισραηλίτες στην έρημο επί 40 χρόνια. Λέγει ο Κύριος: *"Οι πρόγονοί σας έφαγαν στην έρημο το μάννα, αλλά πέθαναν. Όποιος όμως τρώει απ' αυτό τον άρτο που κατέβηκε από τον ουρανό, αυτός δεν θα πεθάνει"* (Ιωάν. 6: 49-50). Και αμέσως ολοκάθαρα τους φανερώνει: *"Εγώ είμαι ο άρτος που κατέβηκε από τον ουρανό και χαρίζει τη ζωή· όποιος φάει απ' αυτόν τον άρτο θα ζήσει αιώνια. Και ο άρτος τον οποίον θα δώσω εγώ είναι το σώμα μου, που θα τό προσφέρω για να ζήσει ο κόσμος"* (στίχ. 51).

Βλέπουμε, λοιπόν, εδώ τον Ιησού να προετοιμάζει τους Μαθητές Του, για τα όσα θα άρχιζε να πραγματοποιεί, από τον Μυστικό Δείπνο και μετά, στην Εκκλησία Του.

Αλλά, όπως μας πληροφορεί ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, στη συνέχεια (στίχ. 52), οι Ιουδαίοι άρχισαν να αντιδρούν στα πάρα πάνω λόγια του Κυρίου και να φιλονικούν μεταξύ τους και έλεγαν: *"Πώς μπορεί αυτός να μας δώσει να φάμε τη σάρκα του;"* (στίχ. 52). Αλλά και πολλοί από τους Μαθητές του Κυρίου σκανδαλίστηκαν από τα λόγια εκείνα του Κυρίου, εγκατέλειψαν τον Κύριο και έφυγαν διαμαρτυρόμενοι: *"Σκληρά είναι αυτά τα λόγια· ποιός μπορεί να τον ακούει;"* (στίχ. 6: 60). Αυτές οι αντιδρασεις των Ιουδαίων, όμως, καθόλου δεν επτόησαν τον Κύριο. Αντίθετα τον ώθησαν στο να γίνει περισσότερο σαφής και απόλυτος και όσοι πιστεύσουν τα λόγια Του να έχουν πληρέστερη γνώση του Μυστηρίου, που θα τους παρέδιδε

την κατάλληλη ώρα. Και προσθέτει ο Κύριος αυτά τα βαρυσήμαντα λόγια: **"Σας βεβαιώνω· αν δεν φάτε τη σάρκα του Υιού του Ανθρώπου και δεν πιείτε το αίμα Του, δεν έχετε μετοχή στη ζωή... Εκείνος που τρώει τη σάρκα μου και πίνει το αίμα μου είναι ενωμένος μαζί μου κι εγώ μ' αυτόν"** (6: 53-55). Δηλαδή το Άγιον Σώμα και Αίμα του Χριστού, που μεταλαμβάνουν οι πιστοί κατά την θείαν Λειτουργίαν, τους ενώνει με τον Χριστόν.

Έτσι ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός, με την καθιέρωση του Μυστηρίου της θείας Ευχαριστίας, που τελείται κατά τη διάρκεια της θείας Λειτουργίας, εξασφάλισε -κατά τρόπον υπερφυσικό και μεγαλειώδη- τον ενδόμυχο πόθο Του: να είναι μόνιμα και παντοτινά ενωμένος με κάθε πιστόν.

Πώς γίνεται αυτό, θα το εξετάσουμε στην επόμενη Ομιλία μας.